

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou v právní věci

žalobce: **Miroslav C.**
bytem xxx
zastoupen advokátkou Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou.
sídlem Muchova 223/9, 160 00 Praha 6 - Dejvice

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2020, č. j. MPSV-2020/27836-911,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce, Mgr. Dagmar Rezkové Dřímálové, advokátce, se **přiznává** odměna ve výši 3 146,- Kč, která jí bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 2. 2020, č. j. MPSV-2020/27836-911 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České

Shodu s prvopisem potvrzuje Veberová Petra

republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále též „správní orgán prvního stupně“) ze dne 27. 9. 2019, č. j. 16713/2019/AAD, kterým bylo rozhodnuto o odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení ode dne 1. 7. 2019.

2. Žalobce v podané žalobě a jejím doplnění namítl, že dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení za měsíc květen 2019 ve výši 6 302,- Kč obdržel až dne 1. 7. 2019, tedy nikoli v měsíci červnu 2019, který je rozhodným obdobím, další dávka za měsíc červen 2019 pak byla žalobci dle jeho slov vyplacena dne 11. 7. 2019. Žalobce se tak domnívá, že pokud byly splněny podmínky pro odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení, mělo se tak stát až ode dne 1. 8. 2019. Žalobce namítl, že do jím vynaložených a tedy i oprávněných nákladů na bydlení nebyly započteny náklady na ubytovnu, které uhradil dne 28. 6. 2019, náklady za uložení nábytku ve výši 5 357,- Kč, které uhradil dne 24. 6. 2019, a ve výši 3 658,- Kč, které uhradil dne 30. 6. 2019, a náklady na stěhování ve výši 14 230,- Kč, které uradil dne 30. 6. 2019. Žalobce poukázal na to, že v průběhu let 2018 a 2019 se musel celkem třikrát stěhovat, s čímž mu vznikly náklady na stěhování a uložení jeho osobních věcí a nábytku. Žalobce je toho názoru, že správní orgány byly a jsou dostatečně seznámeny s jeho celkovou situací z jejich rozhodovací činnosti o jiných jeho podaných žádostech o dávky v hmotné nouzi, a připomněl, že je osobou dlouhodobě závislou na příjmu hrazeném státem a vzhledem ke svému věku a zdravotnímu stavu není schopen svůj příjem navýšit jiným způsobem. Dle žalobce jsou v jeho případě splněny podmínky pro neodejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení, neboť je osobou, která se dlouhodobě nachází v hmotné nouzi ve smyslu příslušných ustanovení zákona o pomoci v hmotné nouzi.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul veškeré rozhodné skutečnosti v řízení o odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení, ze kterých v předmětném řízení vycházel, přičemž setrval na přijatých závěrech. K žalobním námitkám uvedl, že z provedeného výpočtu je zřejmé, že náklady na bydlení na ubytovně zaplacené za červenec 2019 byly žalobci započteny v plné výši, náklady na uskladnění nábytku pak nejsou uznatelným nákladem na bydlení dle zákona o pomoci v hmotné nouzi. Žalovaný se neztotožnil ani s žalobní námitkou spočívající v tvrzení, že žalobci byl příspěvek na bydlení za květen 2019 vyplacen až dne 1. 7. 2019, k čemuž žalovaný uvedl, že tento byl žalobci vyplacen dne 28. 6. 2019, jak vyplývá z výpisu ze systému OKcentrum. Žalovaný připomněl, že výplatou se rozumí termín, kdy byla částka odeslána z účtu správního orgánu. Závěrem žalovaný vedl, že v prvostupňovém rozhodnutí neshledal pochybení, pro které by toto v odvolacím řízení zrušil, o odejmutí dávky bylo dle jeho názoru rozhodnuto v mezích zákona. S ohledem na uvedené skutečnosti žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
4. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným vyloučily následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
5. Dne 23. 7. 2019 bylo z moci úřední zahájeno řízení o odejmutí dávky doplatek na bydlení, neboť žalobce obdržel v měsíci červnu 2019 příspěvek na bydlení z dávek státní sociální podpory ve výši 6 302,- Kč a dále došlo ke změně výše skutečných a tím i odůvodněných nákladů na bydlení.
6. Rozhodnutím ze dne 27. 9. 2019 rozhodl správní orgán prvního stupně o odejmutí dávky doplatek na bydlení ode dne 1. 7. 2019 žalobci. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán prvního stupně shrnul relevantní právní úpravu a dále uvedl výčet příjmů žalobce a výši odůvodněných nákladů na bydlení. Na základě provedeného výpočtu správní orgán prvního stupně konstatoval, že vzhledem k tomu, že se změnil rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení sníženou o příspěvek na bydlení a částkou, o kterou příjem zvýšený o příspěvek na živobytí převyšuje částku živobytí (odůvodněné náklady na bydlení ve výši 5 100,- Kč mínus příspěvek na bydlení ve výši 6 302,- Kč mínus příjmy žalobce ve výši 4 414,- Kč mínus příspěvek na živobytí ve výši 1 671,- Kč plus částka živobytí 4 540,- Kč = mínus 2 747,- Kč), rozhodl, jak je uvedeno výše.
7. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul skutečnosti, z nichž vycházel správní orgán prvního stupně a ztotožnil se s jeho závěry. Žalovaný konstatoval, že žalobci

byl za rozhodné období podle § 10 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi, tj. v červnu 2019, vyplacen příspěvek na bydlení poskytovaný ze systému státní sociální podpory ve výši 6 302,- Kč, dále bylo zjištěno, že žalobci byl v aktuálním kalendářním měsíci podle § 10 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi, tj. v červenci 2019, vyplacen příspěvek na živobytí ve výši 1 671,- Kč a dávka důchodového pojištění ve výši 5 518,- Kč, která byla pro účely výpočtu stanovena v souladu s § 9 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi ve výši 4 414, 40,- Kč. Odůvodněné náklady na bydlení činí 5 100,- Kč. Částka živobytí žalobce byla stanovena ve výši 4 540,- Kč. Na základě těchto skutečností žalovaný uzavřel, že po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení ve výši 5 100,- Kč snížených o příspěvek na bydlení ve výši 6 302,- Kč, příjem žalobce ve výši 4 414, 40,- Kč, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí ve výši 1 671,- Kč, nebyl nižší než částka živobytí žalobce ve výši 4 540,- Kč, v daném případě tedy došlo ke změně skutečností rozhodných pro nárok na dávku, a proto byl doplatek na bydlení odejmut v souladu § 44 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém tato změna nastala. K námitce žalobce ohledně data výplaty příspěvku na bydlení ve výši 6 302,- Kč žalovaný uvedl, že ze spisové dokumentace bylo zjištěno, že žalobce převzal částku příspěvku na bydlení dne 1. 7. 2019, výplatou se však rozumí termín odeslání částky z účtu správního orgánu prvního stupně, které bylo realizováno dne 28. 6. 2019. K námitce žalobce ohledně výpočtu celkových započtených příjmů ve výši 4 414,40,- Kč žalovaný poukázal na § 9 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi a současně na příjem žalobce z dávky důchodového pojištění ve výši 5 518,- Kč. K námitce žalobce zmiňující jeho změnu bydlení, kvůli které přestal splňovat podmínky pro přiznání příspěvku na bydlení a dostal se tak do situace, kdy mu náklady na bydlení nebyly v červenci ani v srpnu 2019 hrazeny, což dle žalobce nevzal správní orgán na vědomí, žalovaný uvedl, že dle platných právních předpisů není možný jiný postup, neboť dle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi nemá žalobce nárok na doplatek na bydlení. Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl, jak je uvedeno výše.

8. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Zákon o pomoci v hmotné nouzi upravuje dva typy dávek k zajištění základních životních podmínek fyzických osob, a to dávky měsíčně se opakující (příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení) a dávky jednorázové označované souhrnně jako dávka mimořádné okamžité pomoci.
10. Příspěvek na živobytí a doplatek na bydlení jsou základními prostředky k zajištění osob nacházejících se v hmotné nouzi. Jedná se o dávky obligatorní, tedy takové, na které vzniká nárok splněním podmínek stanovených zákonem.
11. Podle § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi má nárok na doplatek na bydlení vlastník bytu, který jej užívá, nebo jiná osoba, která užívá byt na základě smlouvy, rozhodnutí, nebo jiného právního titulu, jestliže by po úhradě odůvodněných nákladů na bydlení snížených o příspěvek na bydlení podle jiného právního předpisu byl příjem vlastníka bytu nebo jiné osoby, která užívá byt, zvýšený o vyplacený příspěvek na živobytí nižší než částka živobytí osoby (§ 24).
12. Podle § 10 odst. 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi je rozhodným obdobím, za které se zjišťuje příjem v průběhu poskytování opakující se dávky, období kalendářního měsíce předcházejícího aktuálnímu kalendářnímu měsíci.
13. Podle § 9 odst. 1 písm. b) bodu 3 zákona o pomoci v hmotné nouzi se pro účely tohoto zákona za příjem, není-li dále stanoveno jinak, považuje 80 % příjmu z důchodů poskytovaných v rámci důchodového pojištění.

14. Podle § 10 odst. 5 písm. b) zákona o pomoci v hmotné nouzi je rozhodným obdobím, za které se zjišťuje plnění ostatních podmínek, v průběhu poskytování opakující se dávky, kalendářní měsíc předcházející aktuálnímu kalendářnímu měsíci, s výjimkou zjišťování odůvodněných nákladů na bydlení, kdy je rozhodným obdobím aktuální kalendářní měsíc.
15. Podle § 44 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi změnil-li se skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku nebo její výplatu tak, že nárok na dávku nebo na její výplatu zanikne, dávka se odejme nebo její výplata zastaví od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, ve kterém tato změna nastala.
16. V nyní projednávaném případě ze správního spisu vyplývají pro rozhodné období následující skutečnosti. Odůvodněné náklady žalobce na bydlení činily 5 100,- Kč. Příjem žalobce činil 5 518,- Kč, tzv. podle § 9 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi započitatelných 4 414, 40,- Kč (80 % z příjmu ve výši 5 518,- Kč). Vyplacený příspěvek na živobytí činil 1 671,- Kč. Částka živobytí žalobce byla stanovena ve výši 4 540,- Kč, neboť jeho zdravotní stav vyžaduje podle doporučení příslušného lékaře zvýšené náklady na dietní stravování z důvodu dodržování finančně nákladné diety.
17. Správní orgány zhodnotily veškeré uvedené skutečnosti a učinily výpočet za účelem zjištění naplnění podmínek vyplývajících § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, přičemž dospěly shodně k závěru, že v případě žalobce došlo ke změně skutečností rozhodných pro nárok na dávku pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení, a proto byla tato dávka žalobci v souladu s § 44 odst. 1 zákona o pomoci v hmotné nouzi odejmuta. Správní orgán prvního stupně konkrétně postupoval tak, že od odůvodněných nákladů žalobce na bydlení odečetl příspěvek na bydlení, příjmy žalobce a příspěvek na živobytí, k výsledku následně přičetl částku živobytí žalobce a dospěl tak k závěru, že k částce živobytí žalobci přebývá částka ve výši 2 747,- Kč, tedy příjem žalobce zůstane o částku ve výši 2 747,- Kč nad částkou živobytí žalobce. Jinými slovy se tedy změnil rozdíl mezi částkou odůvodněných nákladů na bydlení sníženou o příspěvek na bydlení a částkou, o kterou příjem žalobce zvýšený o příspěvek na živobytí převyšuje částku jeho živobytí. Žalovaný pak v napadeném rozhodnutí ověřil, že po úhradě odůvodněných nákladů žalobce na bydlení snížených o příspěvek na bydlení příjem žalobce zvýšený o příspěvek na živobytí nebude nižší než částka živobytí žalobce. Provedený výpočet i dosažené výsledky soud shledal jako správné a plně se s nimi ztotožňuje. Lze tak uzavřít, že v případě žalobce nebyly v rozhodném období splněny podmínky § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pomoci v hmotné nouzi pro vznik, resp. trvání nároku na dávku pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení. Správní orgány tedy postupovaly správně, pokud rozhodly o odejmutí dávky pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení s účinností ode dne 1. 7. 2019 žalobci.
18. Pokud jde o námitku žalobce spočívající v tvrzení, že mu byla dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení za měsíc květen 2019 ve výši 6 302,- Kč vyplacena až dne 1. 7. 2019, tedy nikoli v měsíci červnu 2019, který je rozhodným obdobím, soud tuto žalobní námitku neshledal důvodnou. Jak správně uvedl žalovaný na straně 3 odůvodnění napadeného rozhodnutí i ve vyjádření k žalobě, výplatou se rozumí termín odeslání částky z účtu správního orgánu, které bylo provedeno dne 28. 6. 2019. Příspěvek na bydlení za měsíc květen 2019 tak byl žalobci jednoznačně vyplacen v červnu 2019. Je přitom nerozhodné, že si žalobce předmětný příspěvek na bydlení převzal prostřednictvím poštovní poukázky až dne 1. 7. 2019. Nelze připustit, aby splnění podmínek pro vznik či trvání nároku na dávku dle zákona o pomoci v hmotné nouzi záleželo pouze na tom, zda si příjemce včas vyzvedne výplatu jiné sociální dávky prostřednictvím poštovní poukázky.
19. K další žalobní námitce soud uvádí, že žalobci byly v rámci provedeného výpočtu započteny odůvodněné náklady na bydlení ve výši 5 100,- Kč, tedy náklady na ubytování na ubytovně. Náklady na stěhování žalobce a náklady na uložení nábytku a osobních věcí žalobce ve skladovacích prostorech z důvodu jeho stěhování nejsou uznatelným nákladem na bydlení a nebylo tedy možné tyto náklady započíst do odůvodněných nákladů na bydlení. Správnímu orgánu nelze přičítat k tíži,

že se žalobce v průběhu let 2018 a 2019 opakovaně stěhoval, čímž mu vznikly další výdaje, avšak tyto další výdaje nejsou z pohledu zákona o pomoci v hmotné nouzi uznatelným výdajem na bydlení. Pokud žalobce žádá o jejich úhradu, musí k tomu využít příslušných právních institutů. I tato žalobní námitka je nedůvodná.

20. S ohledem na výše uvedené soud uvádí, že z odůvodnění napadeného i prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že správní orgány byly seznámeny s individuální situací žalobce v předmětné době a náležitým způsobem se jí zabývaly. Soud neshledal, že by správní orgány při posuzování příjmů a majetkové a sociální situace žalobce či při zhodnocení, zda je v případě žalobce dán zákonný důvod pro odejmutí předmětné dávky, pochybily. Rozhodnutí jsou dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodněna a jejich závěry odpovídají zjištěným skutečnostem.
21. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobou napadené rozhodnutí i rozhodnutí prvostupňové je správné, zákonné i přezkoumatelné.
22. Ze všech shora uvedených důvodů neshledal soud žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
23. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.
24. Ustanovená zástupkyně žalobce Mgr. Dagmar Rezková Dřimalová, advokátka, již v souladu s § 35 odst. 9 větou první s.ř.s. platí odměnu za zastupování stát, provedla ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení nebo obhajoby, je-li klientovi zástupce nebo obhájce ustanoven soudem (§ 11 odst. 1 písm. b/ vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu) a písemné podání (§ 11 odst. 1 písm. d/ vyhlášky č. 177/1996 Sb.) Za jeden úkon právní služby jí náleží mimosmluvní odměna ve výši 1 000,- Kč (§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3. vyhlášky č. 177/1996 Sb.), která se zvyšuje o 300,- Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Za dva úkony právní služby tak ustanovené zástupkyni náleží 2 600,- Kč, přičemž vzhledem k tomu, že ustanovená zástupkyně je plátcem DPH, se tato částka zvyšuje o částku odpovídající dani, tj. o částku 546,- Kč. Celková výše odměny ustanovené zástupkyně žalobce tedy činí 3 146,- Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veberová Petra

Praha 8. prosince 2021

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Veberová Petra